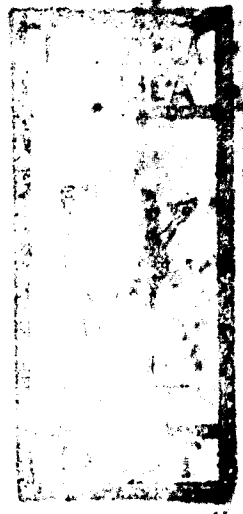

LA COMARCA

Nº 9815

Any IV. Núm. 159

PERIÓDIC INDEPENDENT

Olot, 26 de Febrer de 1916

EL NOSTRE PERIÓDIC

LA COMARCA aquest mes ha complert tres anys. Ningú que hagi seguit d'aprop o de lluny nostra publicació pot calificar-la d'innecessària. La seva obra positiva escrita queda i no hi ha més que girar els ulls vers el passat i guaitar sense prevencions el pervindre per a adonar-se de que LA COMARCA va venir a satisfer una necessitat sentida de temps en forma en realitat prou encertada per a no produir penediment.

LA COMARCA, doncs, seguirà amb més entusiasme que mai els camins empresos, car tenim l'íntim convenciment que sols amb independència poden tractar-se amb la serenitat precisa totes aquelles qüestions que directa o indirectament afecten a nostra estimada ciutat i a sa bella comarca.

Altre camí a seguir fora desertar de la tasca que voluntaria i lliurement s'imposà aquest setmanari que en tots moments ha donat la nota justa de la realitat vivent i que compta en son haber amb partides com l'obra vers la pau política predicada quant altres publicacions enervades per la lluita xorca inconscientment feien obra destructiva; vers l'enaltiment de nostra ciutat aportant belles iniciatives i redactant el seu Còdic municipal, necessitat de temps sentida; vers l'urbanització racional i estètica del seu aixamplis; vers, en fi, la consagració definitiva de nostra ciutat com a ciutat d'istiu incomparable.

I LA COMARCA s'ha imposat un nou sacrifici: selecció de tex, presentació exquisita. Ademés augmentarem les sec-

cions informatives, fent del nostre periòdic el veritable i únic portaveu de l'alta montanya.

LA REDACCIÓ.

Olot 60 anys enrera

QUAN sento a dir que Olot s'ha quedat rressagat en comparació d'altres poblacions similars, me'n ting de riure, perque fullejant l'arxiu de la meva memoria y al veure la diferencia que hi ha entre l'Olot del temps de la meva infantesa y l'Olot present, no puch menos d'exclamar, aquest o no te memoria o no te temps d'haver adquirit recorts.

Vegis sino lo que era Olot seixanta anys enrera. Diuen que per mostra n'hi ha prou ab un botó y aquí va el botó. Quan jo era noy, dues dotzenes de matxos de bast, a tot estirar, feyen lo transport d'Olot a Barcelona a Vich a Girona y a Figueres. Feyen lo viatge d'anada y tornada de Barcelona ab sis dies cabals; a Girona a Vich y a Figueres hi anaven y tornaven ab dos jornades llargues. Calculis lo número de cargues que podien portar aquells matxos en una setmana comparantho ab lo número de toneladas de pes que surten y entren diariament d'Olot avuy dia y diguinme si la diferencia no acusa un considerable augment, de producció per lo que surt y de consum per lo que entra.

Aixó en quan a la vida industrial y comercial d'Olot; per lo que fa al seu benestar aquí va un altre botó. Recordo com si fos ara que no hi havia a Olot cap pastisseria mes que a can Sureda que feyen ses célebres flaonas, algun pa

de passich, carquinyolis y borregos que era tot el repertori de que podien triar els llaminers; tindria jo nou o deu anys que s'establí la primera pastisseria, i per falla de consum tingué d'ampliar los articles de la seva botiga posantse a vendre arrós y fideos y altres de major consum y a la fi va haver de plegar. Mirin el número de pastisseries que hi han ara y calculin per la diferencia de llavors ab ara l'augment de llamineria y per lo tant de ben estar qu'ha sofert Olot.

Nosaltres los olotins sempre'ns comparem ab Barcelona y d'aquí be que trobem migrats los nostres avenços sense pensar que l'espèndiment de Barcelona s'ha fet a costa de totes les altres poblacions de Catalunya y Olot haventne sofert com totes les altres, lluny d'anar de recules com altres poblacions similars ha anat en augment com ho demostran els datos apuntats.

Y aixis si anavem buscan botons, trobariem que Olot a pesar del seu aillament, de la concentració dels mercats a les capitals y d'altres causes desfavorables, no sols s'ha mantingut sino que ha tingut verdaders y notables avenços.

JOSEPH SADERRA.

(De la Reial Academia de l'Historia).

Olot, Febrer de 1916.

MI CRITERIO

Yo entiendo que los pueblos para ser grandes, han de vivir dentro de la triología de Paz, Libertad y Trabajo. Con la paz, surgen las grandes inicia-